

РЕШЕНИЕ

№ 7803

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8765** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез юрк. Н. Г. срещу Решение №20159778 от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 14-и състав, постановено по НАХД № 6395/2021 г., с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/, серия Г № 0030085, издаден от СДВР, с който на основание чл. 638, ал. 4 от Кодекса на застраховането /КЗ/ на Д. Н. Н. е наложена глоба в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева за нарушение на чл. 483, ал. 1 от КЗ.

С касационната жалба се релевират основания за неправилност и необоснованост на решението на СРС. Касаторът оспорва извода на районния съд за допуснато съществено процесуално нарушение. Твърди, че ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити, а извършването на вмененото нарушение е безспорно доказано. Моли за отмяна въззивното решение и потвърждение на процесния ЕФ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Д. Н. Н. в съдебно заседание не се представлява. Представен е

отговор на касационна жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор К. счита касационната жалба за неоснователна, а въззивното решение за правилно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 18.03.2021 г. в 13:26 часа, лек автомобил „А. А 3“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на Д. Н. Н. се движил в [населено място], [улица], до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица], когато бил засечен с автоматизирано техническо средство АТСС TFR 1-М 575.

С електронен фиш, серия Г, № 0030085, издаден от СДВР, била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, на основание чл. 638, ал. 4 от Кодекса на застраховането /КЗ/ за нарушение на чл. 483, ал. 1 от КЗ.

От приложените по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 18.02.5133 и допълнение № 18.07.5133.1 се установява, че автоматизирано техническо средство TFR 1-М 575, под номер 5133 в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, към датата на нарушението - 18.03.2021 г. съответства на одобрените типове средства за измерване.

От справка от Гаранционен фонд се установява, че към 18.03.2021 г. МПС, с рег. [рег.номер на МПС], няма активна застраховка „Гражданска отговорност“.

От правна страна СРС е приел, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на Н. са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото ѝ на защита. Приел е, че в процесния ЕФ не липсва описание на нарушението, както и че е налице противоречие между описанието на нарушението и посочената от АНО правна квалификация на нарушението.

Решението е правилно.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на районния съд.

Както вече бе отбелязано, наложената имуществена санкция с електронен фиш се основава на чл. 638, ал. 4, от КЗ във вр. с чл. 638, ал. 1, т.1 във вр. с чл. 461, т.1 от КЗ.

Съгласно чл. 638, ал. 4 от КЗ "Когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по, ал. 1."

Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ указва, че всеки притежател на МПС е длъжен да сключи задължителната застраховка ГО на автомобилистите, но

отговорността при несклучването е предвидена в отделни санкционни норми, в чиито състав са включени различни обстоятелства. В този смисъл, нормата на чл. 638, ал. 4 от КЗ допуска да се издаде електронен фиш за нарушение изразяващо се в липса на такава задължителна застраховка, но само при управление на моторно превозно средство.

Процесният електронен фиш не съдържа описание на този факт и не става ясно дали на собственика се вменява отговорност за управлението на превозното средство без да е сключена преди това застраховка "ГО" или само поради факта, че в качеството си на собственик не е предприел необходимите действия, с оглед сключването на тази застраховка.

В обстоятелствената част на електронния фиш никъде не е отразено обстоятелството дали нарушението се изразява само в липсата на сключена валидна застраховка към съответния момент или в това, че описаният автомобил е бил управлява. Несъмнено, ЕФ следва да съдържа фактите и обстоятелствата включени в състава на нарушението, в противен случай се нарушава правото на защита на подведеният под отговорност субект да разбере какво му се вменява.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи и правилно е приложил материалния закон.

В рамките на длъжимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визираните в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20159778 от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-и състав, постановено по НАХД № 6395/2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.